

Η τιμωρία των δολοφόνων του καπετάν Αγρα και Αντώνη Μίγγα

Γράφει η Μαρία Γ. Γιαννακοβίτου

Ο καπετάν Αγρας όρθιος τέταρτος εξ αριστερών, πέμπτος Τόλης Γιαννακοβίτης, έβδομος Γιώργος Γιαννακοβίτης, όγδοος Πέτρος Γιαννακοβίτης (ο παπούς)

Ο Αγρας, ο τιμημένος αξιωματικός από το Ναύπλιο που ήρθε να πολεμήσει στη Μακεδονία, ξεκινά στις 3 Ιουνίου με ομάδα Ελλήνων, απαρτιζόμενη από τον Απόστολο Γιαννακοβίτη, το γιο του Γιώργο, το βιομηχανο Ζαφείριο Λόγγο που ήταν φίλος του Αντώνη Μίγγα, για την περιοχή Γκαβράν Κάμιν, προ-

κειμένου να διαπραγματευθεί με τους Βουλγάρους.

Οι Βοεβόδες Γιώργη Κασάπτσε και ο Ζλατάν με 15 κομιτατζήδες τους υποδέχθηκαν φιλικότατα και επειδή σύμφωνα με έθιμο πριν από το φαγητό έπρεπε να καταθέσουν το όπλα, πρώτος τ' άφησε στο έδαφος ο Ζλατάν

για παραπλάνηση, ώστε να πράξει το ίδιο και ο Αγρας, αφού ήταν ο μόνος που οπλοφορούσε.

Μετά το τέλος του συμποσίου, όταν κατάλαβαν οι Βούλγαροι ότι οι Έλληνες δεν είχαν λάβει κανένα προφυλακτικό μέτρο, άρχισαν να κακίζουν τον Αγρα, ότι συνεργάζεται με τους Τούρκους και συνέχισαν μ' άλλα πολλά σε βάρος αυτού και του ελληνικού έθνους. Συγχρόνως δύο κομιτατζήδες από τα νώτα επιτίθενται και δένουν τον Αγρα, λακτίζοντάς τον και βρίζοντάς τον χυδαία. Ο γερο - Τόλης Γιαννακοβίτης, δεμένος κι αυτός πάνω στον ξαπλωμένο Αγρα, έκλαιγε απαρηγόρητα. Παρακαλούσε να σκοτώσουν αυτόν και ν' αφήσουν τον αρχηγό (βλ. βιβλίο Κανελόπουλου "Ο καπετάν Αγρας" σελ. 126). Τότε ακούγεται η φωνή του άτυχου αξιωματικού σε παρακλητικό τόνο: *"Ζητώ παρ' υμών μίαν χάριν, απολύσετε τους ατυχείς τούτους ανθρώπους οίτινες εις ουδέν έπταισαν. Εγώ υπήρξα ο εχθρός και διώκτης σας"*

Τότε αποφασίζουν οι βοεβόδες ν' απολύσουν το Λόγγο και τους Γιαννακοβίτηδες και να κρατήσουν τον πιστό συνεργάτη του Μίγγα. Μετά από μαρτυρική πορεία απαγχονίζονται στην Καρυδιά, ενώ και μετά την απάνθρωπη πράξη τους οι κομιτατζήδες χτυπούσαν τα αιωρούμενα σώματα με "φορτωτήρες".

Για τη σύλληψη του εθνομάρτυρα εκφράζονται υποψίες σε βάρος εκείνων που ήταν συνοδεία. Μάλιστα τον Ιούνιο του 1908 επιχειρείται δολοφονική απόπειρα σε βάρος του Γιώργου Γιαννακοβίτη μέσα στην αγορά της

Νάουσας, ενώ ο πατέρας του Απόστολος νοσηλεύεται από ενέδρα που στήθηκε για το φόνο του στις 9 Μαΐου του 1908. Η συγκοφαντημένη οικογένεια καταφεύγει στο Μητροπολίτη Σωφρόνιο και ζητεί συμπαράσταση. Η αγανάκτησή της κορυφώνεται, όταν ο Ζλατάν βιάζει συγγενή τους. Τότε αποφασίζουν εκδίκηση. Το ξακαθάρισμα ανέλαβε ο Γιώργος και ο παππούς μου Πέτρος Γιαννακοβίτης. Πληροφορούμενοι, λοιπόν, ότι ο Ζλατάν πήγε στο παζάρι της Βέροιας και την άλλη μέρα θα γυρνούσε στα Λευκάδια, έστησαν ενέδρα κι ενώ ο κομιτατζής έτρεχε, ρίχνουν στο δρόμο ένα μαντιλάκι με τσιρέκ (1/4 μετζίπι (γρόσια). Ο Ζλατάν έπεσε στην παγίδα έσκυψε να πάρει το μαντίλι και μόλις ορθώθηκε, έφαγε 9 σφαίρες στη ράχη του. Ετρεξε 25 μέτρα χτυπημένος, εκπυρσοκρότησε το περίστροφό του κατά γης δύο φορές, οπότε έπεσε στο ποτάμι, ανατολικά των Λευκαδίων, και τον πήρε το νερό. "Ετσι", όπως έλεγε ο παππούς, *"χωρίς να γιατρευθεί το τραύμα του αδελφού ούτε του πατέρα μου καλά καλά από τις δολοφονικές απόπειρες, εκδικηθήκαμε το θάνατο του Μίγγα και του αρχηγού τον Αλωνιστή (Ιούλιο) του 1908"*.

Η εκδίκηση για το όμορφο παλικάρι με τη θρυλική δράση του ανασυγκροτεί τις δυνάμεις του ελληνισμού. Περισσότερο από ηθική πλευρά, γιατί αποδείχθηκε πανηγυρικά η βουλγαρική μέθοδος που στηριζόταν στην ατιμία και το έγκλημα.